

— A csendes fáradozó —

Szent Józsefre, az egyetemes Egyház védőszentjére, a keresztény házasságok és családok, munkások, kézművesek, ácsok, favágók, asztalosok, üldözöttek és a jó halál védőszentjére emlékezünk főünnepén, március 19-én. Ennek idén különös hangsúlya is van, mivel Ferenc pápa *Szent József-évet* hirdetett.

„Az Evangéliumban hallgatok, s hallgató vagyok az Evangélium.” Reményik Sándor: *József, az ács, az Istennel beszél* című versében nagyon jól fogalmazta meg Szent Józsefnek ezt az erényét. A csend, a hallgatás és a csendes, hallgatóg fáradozás embere ő. XXIII. János pápa így fogalmazott: „Tanuljunk meg hallgatni, mint József és fáradozni Istenért, nem törődve semmi földi ranggal.” Ebben a rövid buzdításban szinte minden benne van, egy egész életprogram: a zajtalan, feltűnésmentes alázat, a fáradságos útonlevés és a földi elismerésektől és érvényesüléstől való szabadság is. Egészen pontosan ez a keresztény élet. Paul Claudel ezt így gondolta tovább: „Az isteni Ige a CSEND fogadott fia: – mert Szent József úgy halad át az Evangélium lapjain, hogy közben egyetlen szavát sem halljuk.” De ha lelki füleinket ebben a nagy csendben élesítjük, mégis nagyon sok minden hallható: éppen magának a csendnek az ereje, a fáradozás szükségessége, és a szabadság a világ dolgaitól egészen hangosan szólít meg bennünket.

Pék Sándor plébános

A hit szolgálatában

2021. február 21-én Boldog Bogdánffy Szilárd vértanú püspök születésének 110. évfordulóján a székeskáptalan tagjai, a jelenlévő papság és a hívek vesperást ünnepeltek. Az esti dicséret befejezéséként átadásra került *A hit szolgálatában* elnevezésű, 2012-ben alapított egyházmegyei érdemérem.

„A jelenben is szükség van olyan emberekre, akik nagy elődeink példáját követve és a Szentlélek irányítása alatt a tanúságtétel útját járják a mindennapi életükben, ezzel példát adnak környezetükben a Krisztus-követésről, erősítik azt a közösséget, amelyben élnek és tevékenykednek, nem utolsó sorban az Örömhír hiteles továbbadásával gazdagítják az Egyházat. Ebben az évben a szabályosan beérkezett jelölések alapján a váradi esperesi kerülethez tartozó várad-újvárosi

plébánia híve, Lakó Eszter nővérünk veheti át a kitüntetést.” – mondotta Exc. Böcskei László megyés püspök, majd felkérte Pék Sándor atyát, hogy mutassa be a jelöltet.

Ő így fogalmazott: „Nagyon figyelemre méltóak azok a nők és asszonyok, akik ott vannak Jézus keresztútján, sőt ott vannak egészen a kereszttig. Ott vannak a hitükkel, a hűséges szeretetükkel, ott vannak a szánalommal az ember, a szenvedő iránt. Ott vannak a bátorságukkal is – és igen, az Egyházat az ő útján nagyon sok ilyen asszony kísérte és nagyon sok ilyen asszony és nő látta meg a keresztet hordozót, vagy éppen a kereszten haldoklót az embertestvéreiben. Egy ilyen asszony Lakó Eszter. (...) Külön figyelemre méltó, hogy a Szent László plébánia egyháztanácsának is tagja volt, illetve önkéntes- és vezetőségi meghatározó tag a plébánia Szeretetszolgálat csoportjában. Ebben a járványhelyzetben is töretlenül és nagyon odaadóan, fokozott figyelemmel végzi tennivalóit.” Sokszor testi erejének határait is megfeszítve szervezi a szegények szolgálatát a Szent László plébánia, valamint az egész város, sőt az egyházmegye más szociális intézményeiben is (szíveügye a gálospetri gyermekotthon).

Az érdemérem és oklevél átvétele után Lakó Eszter szólt röviden a jelenlévőkhöz, felidézve a Máltai Szeretetszolgálatnál eltöltött időt, ahol annak vezetőjétől, dr. Földes Bélától az önkéntesség minden fortélyát megtanulta. „Igyekszem azon a személyen segíteni, aki bizalommal fordul hozzám, vallom,

hogy döntéseink tesznek azzá, akik vagyunk. A Szent László plébánia Szeretetszolgálat csoportja 2013-ban alakult. Hálával tartozom a Szent László-templom adakozó híveinek, németországi támogatóinknak, hiszen nélkülük nem tudtuk volna kiszorgálni rászoruló testvéreinket.

Nagy köszönet illeti Pék Sándor atyát a sok jó gondolatért, odafigyelésért, jó tanácsokért, nagyon hálás vagyok csoporttársaimnak az odaadó, sokszor nem könnyű munkájukért, a rengeteg eltöltött órákért. Szerintem ezt a díjat nekik is köszönhetem. És elsősorban kellett volna megköszönjem a férjemnek, akit nagyon sokszor magára hagytam, de ő támogató, ha kifáradtam, és a legnagyobb köszönetemet a püspök úrnak, a szavazó bizottságnak és Pék Sándor atyának fejezem ki.

Mivel elkezdődik a nagyböjt, éljünk Ferenc pápa üzenete szerint: *»Legyen ez a böjt a hit, a remény és a szeretet megújulásának az ideje.«*

Kedves Eszter, plébániánk közössége nevében is köszönjük a sok fáradozást, munkát! Isten fizesse, és adjon erőt a további szolgálathoz!

Töredékek...

A sokemeletes tömbház ablakairól élesen verődött vissza a reggeli napfény. A sorház tizedik emeletén laktam, így messze elláttam a fák koronája fölött.

A házban a lakók nem igazán cserélődtek, sokan már legalább 40 éve ott éltek. Látásból többeket ismertem, néhányukkal váltottunk is olykor pár szót.

Lakott az alattam lévő emeleten egy idős házaspár: a férfi kicsit hajlott háttal járt már, a feleségének szép mosolya volt és a tökéletesen ősz haját kis kontyba rendezve hordta. Olykor összefutottunk egy közeli boltban, vagy a ház előtt, vagy a sétányon. Mindig kézenfogva mentek, összeszokott léptekkel.

Egy ideig fel sem tűnt, hogy milyen régen nem láttam őket, de aztán egy késő tavaszi napon egyszerre értünk le a liftekkel. A nő egy ütött-kopott fémvázás tolszékben ült, a térdére borított kockás takaróval. Az arca beesett volt és sápadt, a szeme fénytelen. Ahogy a sovány kezeivel a szék karfájába kapaszkodott, az erek rajzolata mély barázdák közül emelkedett ki. A kutyámmal indultam sétálni éppen.

A nap kellemesen sütött, gyönyörű idő volt.

Segítettem a meredek rámpán óvatosan leengedni a kerekesszéket és hosszan néztem utánuk, ahogy lassan távolodnak. Nem mentek túl messze, csak a pár méterre lévő padig. Láttam, ahogy a férfi megigazítja a takarót a felesége térdén, a széket a nap felé fordítja, majd leül a padra. Ezekben az egyszerű mozdulatokban benne volt egy egész élet. Nem beszélgettek, csak csendben ültek egymás mellett.

Milyen ez a visszavonhatatlan és végletes csend? Milyen, amikor a szavak elveszítik a jelentőségüket? Milyen, amikor nem marad semmi más, csak a jelenlét, az ott és az akkor?

Néhány hónap múlva, egyik nap, a férfivel együtt vártuk a liftet a földszinten. Miután beszálltunk, halványan rám mosolygott:

- Tudja, nemrég meghalt a feleségem - mondta. A hangjában nem volt keserűség, vagy fájdalom, egyszerűen és természetesen ejtette ki a szavakat.

Benyúlt a zsebébe és elővett egy tömött, fekete, viseltes bőr tárcát és kihúzott belőle egy fényképet.

A megsárgult képen egy gyönyörű, 18-20 éves fiatal nő volt, fehér csipkeblúzban, dús, hullámos hajjal, bájos mosollyal. A férfi rám nézett, a szemében volt egy kis halvány mosoly és csak annyit mondott, hogy - ő volt a feleségem.

Amíg néztem a képet, arra gondoltam, hogy a férfi AZT a szerelmet, szeretetet vitte tovább egész életében. A kép számára nem egy régi emlék, hanem az örök és egyetlen igaz valóság.

Az a valóság, ahol a felesége mindig fiatal marad, mosollyal a szája szegletében és fehér szalaggal a hajában.

Néhány évvel később, egyik nap csengett a telefonom. Egy ismeretlen hölgy hívott, hogy olvasta a fenti írásom a blogomon és ha nem zavar, szeretne pár percre találkozni velem. Nem igazán értettem, de mondtam, hogy persze, szívesen látom.

Amikor megérkezett, hellyel kinnáltam és kávét töltöttem mindkettőnknek. Csendben kortyoltuk a forró italt... majd hirtelen megszólalt:

- Csak most olvastam az írását, mi soha nem találkoztunk, de el szerettem volna mondani, hogy akikről szól, a szüleim voltak. Egész életükben nagyon szerették egymást... és csak meg szerettem volna köszönni...

Nekem??? Nekem köszöni meg??? De hát nincs mit... igazából én tartozom köszönettel...

Sólyom Gabriella

Földi életemet Uram kegyelmedre bízom,
Evilági dolgokhoz ugyan nem
ragaszkodhatom.
De mégis ezek emléke kísér most utamon.
A mosolyt, a könnyeket,
Az örömet, a bánatot, mindenben
mellettem álló

Jó barátot,
A simogatást, az érintést,
Az ölelést, a mosolyt,
A nevetést, a nyugtató
Érintést, a bátorító
Szavakat, melyek ereje
A végtelenben visszhangzik.
Viszem magammal,
Uram, hogy tudjam,
Tenyereden hordoztál
Mindvégig és most is itt
Ébredek, Uram.

Loló Gabriella-Brigitta

Utazás

A reggeli mise után ültünk az udvarunkon, fogtuk egymás kezét (vagy legalábbis most így emlékszem), és utaztunk... Bejártuk a végtelent, itt, a vadszőlővel keretezett kicsi téren... Addig nem is ismertük egymást, de ez mit sem számított. Utaztunk... időn és téren át...

Aztán egyszer utaztunk együtt, autóban, új otthon felé... Mint egy csibész kisfiú, a kezünkbe adtál egy-egy szimbolikus gyűrűt, ott az autó hátsó ülésén – tenyerünkbe tetted és bezártad kezünket.

Kórházban látogattunk, először betegtársadhoz léptünk – tévedtünk (akkor is, talán), majd a kórház udvarán egymás kezét fogva (vagy legalábbis most így emlékszem), a verőfényes napsütésben, a nagy gesztenyefák árnyékában elmesélted, hogy merre jártál...

Évek múltán vártunk az állomáson. Utaztál... A vonat elment, de te nem szálltál le... Ott álltunk és vártunk.

És most újból elment a vonat, itt állunk a peronon, és te nem jössz... Utazol... tovább...

Isten veled, Albi atya! RIP.

Ilona és Árpád

RADNÓTHI-SZAKÁCS ALBERT
1975–2021

- Felhívjuk kedves Olvasóink figyelmét, hogy az **adófizető állampolgárok** (alkalmazottak, nyugdíjasok, esetleg vállalkozói engedéllyel rendelkező magánszemélyek (PFA)), 2021. május 25-ig felajánlhatják 2020-ban befolyt jövedelmük adójának 3,5%-át valamely civil szervezetnek vagy egyháznak az adótörvénykönyvnek megfelelően. Amennyiben Önök plébániánkat támogatnák, a sekrestyében megtalálható **formanyomtatvány** kitöltésével rendelkezhetnek a támogatásról.

Hálásan köszönjük segítő szándékukat! Isten fizesse felajánlásait!

- Elkezdjük a **hittanórákat** – egyelőre az elsőáldozók számára – pénteken délután 4-től 5-ig. Még lehet csatlakozni. Az elsőáldozás minden bizonnyal majd nyáron lesz. Béralkalmazásra is lehet iratkozni, jelentkezni a plébánián.
- Március 14-én lesz a **jubiláló házaspárok** megáldása a székesegyházban. Jelentkezni lehet a plébánián vagy a sekrestyében.
- A mai nappal elkezdjük a tartós ételmiszer- és adománygyűjtést a **húsvéti szeretetsomagokhoz**. Isten fizesse mindenki adományát!
- **Utolsó útjukra kísértük:** február 15-én † Gedő Éva-Terézia és † Horváth Ibolya, február 19-én † Bányai Imre testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Nagyböjt. 3. vas. – márc. 7.: Kiv 20,1-17 – 1Kor 1,22-25 – Jn 2,13-25

Nagyböjt. 4. vas. – márc. 14.: 2Kron 36,14-16.19-23 – Ef 2,4-10 – Jn 3,14-21

Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese – márc. 19.: 2Sám 7,4
5a.12-14a.16 – Róm 4,13.16-18.22 – Mt 1,16.18-21.24a v. Lk 2,41-51a

Nagyböjt. 5. vas. – márc. 21.: Jer 31,31-34 – Zsid 5,7-9 – Jn 12,20-33

Gyümölcsoltó Boldogasszony – márc. 25.: Iz 7,10-14 – Zsid 10,4-10 –
Lk 1,26-38

Virágvasárnap – márc. 28.: Iz 50,4-7 – Fil 2,6-11 – Mk 14,1-15, 47

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyvárad-i Litera Print nyomdában.